

Evangelhia zilei de duminică: Administratorul istet

Comentariul Evangheliei din duminica a 25-a din Timpul de peste an (Ciclu C): „Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mai mari”. Duhul Evangheliei cere un stil de viață serios și plin de bucurie, de muncă, onestitate și respect față de ceilalți.

Evangelhie (Lc 16,1-13)

Apoi le-a mai spus discipolilor: „Era un om bogat care avea un administrator. Acesta a fost denunțat că i-ar risipi averea. El l-a chemat și i-a spus: «Ce aud despre tine? Dă cont de administrația ta, căci de acum nu mai poți fi administrator». Atunci administratorul și-a spus în sine: «Ce voi face, pentru că stăpânul îmi ia administrația? Să sap, nu pot; să cerșesc, mi-e rușine. Știu ce voi face pentru ca oamenii să mă primească în casele lor atunci când voi fi dat afară din administrație». Și, chemându-i pe debitorii stăpânului său, unul câte unul, i-a spus primului: «Cu ce ești dator stăpânului meu?» Acesta i-a spus: «Cu o sută de măsuri de untdelemn». El i-a răspuns: «Ia-ți chitanța, așază-te repede și scrie cincizeci». După aceea, i-a spus altuia: «Tu, cât datorezi?» Acesta a răspuns: «O sută de măsuri de grâu». El i-a spus: «Ia-ți chitanța și scrie optzeci». Stăpânul l-a lăudat pe administratorul necinstit

pentru că a lucrat cu înțelepciune;
pentru că fiii veacului acestuia, în
generația din care fac parte, sunt mai
înțelepți decât fiii luminii.

Iar eu vă spun: Faceți-vă prieteni din
mamona nedreaptă, pentru ca ei să
vă primească în corturile veșnice
atunci când veți duce lipsă.

Cine este credincios în cele mai mici
lucruri este credincios și în cele mai
mari. Și cine este necinstit în cele
mai mici lucruri este necinstit și în
cele mai mari. Deci, dacă voi nu ați
fost credincioși cu mamona
nedreaptă, cine vă va încredința
adevărata bogăție? Și dacă nu ați fost
credincioși cu averea străină, cine v-o
va da pe a voastră?

Nici un servitor nu poate sluji la doi
stăpâni; căci sau îl va urî pe unul și-l
va iubi pe celălalt, sau va ține la
unul, iar pe celălalt îl va disprețui.
Nu puteți sluji lui Dumnezeu și
mamonei”.

Comentariu la Evanghelie

Ne aflăm în fața unui pasaj evanghelic care poate părea derutant, deoarece Isus laudă istețimea cuiva care, la prima vedere, pare un nerușinat care își trădează stăpânul. Cu toate acestea, având în vedere câteva mici detalii ale relatării și ceea ce era frecvent în contextul social al Palestinei din acea vreme, s-ar putea încerca o posibilă explicație care să ajute la o mai bună înțelegere a textului.

În relatarea din capitolul 16 al Evangheliei după sfântul Luca, care este cea corespunzătoare acestei duminici, este prezentat un personaj cu un profil care era deosebit de antipatic pentru oamenii simpli din Galileea sau Iudeea: un mare proprietar funciar care trăia pe marginea gestionării zilnice a

posesiunilor sale și care lăsase un om de încredere cu responsabilitatea de a le administra. De obicei, acesta era cel care avea un contact zilnic și mai personal atât cu lucrătorii din câmp, cât și cu angrosiștii care achiziționau produsele sale pentru a le vinde ulterior prin sate. Adesea, putea să se afle într-o situație incomodă, fără să îndrăznească să-și întristeze stăpânul, chiar dacă directricele sale pentru muncă nu erau drepte, pe de o parte, și contemplând strâmtorările oamenilor simpli pentru a supraviețui, pe de altă parte.

Din ceea ce se spune aici, s-ar putea interpreta că acest administrator avea niște dușmani care, pentru a scăpa de el, s-au dus la stăpânul său acuzându-l „că risipește averea”. Proprietarul, la rândul său, poate a fost imprudent pentru că s-a încrezut în denunțatori și l-a chemat direct pe administrator pentru a-i cere socoteală, cu decizia deja luată că nu

va mai putea continua să administreze. Se pare că s-a decis să îl îndepărteze din funcție fără a aștepta să verifice dacă acuzațiile erau adevărate.

Ascultătorii lui Isus, auzind Maestrul, poate că au luat partea administratorului fără să-și dea seama, și mai ales după ce au auzit modul în care a reacționat. Acesta a chemat datornicii, propunându-le să modifice chitanța unde era stabilită datoria lor, adică prețul global pe care trebuiau să-l plătească la momentul potrivit pentru ceea ce primiseră cu împrumut. În acest preț era inclusă suma împrumutată, dar adesea se adăugau și niște dobânzi abuzive, în pofida faptului că în legislația biblică era interzis să se facă acest lucru, așa cum se stabilește în cartea Exodului: „Dacă împrumutezi bani cuiva din poporul Meu, săracului care locuiește alături de tine, să nu te porți cu el ca un

camătar; nu-i vei cere dobândă” (Ex 22,24).

Când administratorul le propune să stabilească în noile chitanțe doar suma pe care o primiseră cu împrumut, fără dobânzile exagerate pe care proprietarul le impusese (într-un caz de o sută la sută, iar în celălalt de douăzeci și cinci la sută), aceștia, fără îndoială, s-ar simți ușurați și ar vedea în infidelitatea administratorului față de stăpânul său o dovadă de onestitate, care i-a deschis acelui om ușa unor relații bune în viitor, bazate pe încrederea în dreptatea sa.

Administratorul, fiind infidel stăpânului său, își face prieteni cu averile „nedrepte” (cele pe care stăpânul său voia să le obțină nedrept, prin camătă). Isus presupune că nu toată comportarea lui este demnă de laudă, dar îl dă ca model de inteligență și istețime în

gestionarea unor situații complicate, într-un mediu corupt. Astfel, Îi învață pe ascultătorii Săi că, pentru a ajunge la „locuințele veșnice”, la gloria cerului, atunci când trăiești în lumea reală, adesea nedreaptă, este nevoie de prudență, deșteptăciune și de acțiune cu dreptate.

Papa Francisc spunea că, prin această narațiune, Isus „ne determină să reflectăm asupra a două stiluri de viață opuse: cel al lumii și cel al Evangheliei. (...) Lumea se manifestă prin atitudini de corupție, de înșelăciune, de abuz (...). În schimb, duhul Evangheliei cere un stil de viață serios – serios, dar vesel, plin de bucurie! –, serios și de muncă asiduă, bazat pe onestitate, pe certitudine, pe respectul față de ceilalți și demnitatea lor, pe simțul datoriei. Și aceasta este istețimea creștină! (...) Puternică și categorică este concluzia pasajului evanghelic: «Nici un servitor nu poate sluji la doi

stăpâni; căci sau îl va urî pe unul și-l va iubi pe celălalt, sau va ține la unul, iar pe celălalt îl va disprețui» (Lc 16, 13). Prin această învățătură, Isus ne îndeamnă astăzi să alegem în mod clar între El și duhul lumii, între logica corupției, a abuzului și a lăcomiei, și cea a dreptății, a umilinței și a împărtășirii”[1].

[1] Papa Francisc, Angelus, 18 septembrie 2016

Francisco Varo

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evangelia-de-duminica-
administratorul-istet/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evangelia-de-duminica-administratorul-istet/) (15.03.2026)